

om andre ting. Derfor skal vi mere end spise brød til, før vi går videre ad den vej. De uligheder, der er tale om her, er ikke bare uligheder, det er uantagelige skævheder, som må give os anledning til alvorlige overvejelser.

Om bibliotekerne: Vi har lige fået den nye rapport, som viser, hvilke vanskeligheder vi står over for på biblioteksområdet. Min melding skal være, at basisydelse skal være gratis, og der bliver heller ikke noget med årskort som barriere for, at folk kan få oplevelser, viden og inspiration fra landets biblioteker. Til gengæld er der ingen tvivl om, at for den del af biblioteksydelse, som først og fremmest erhvervslevet kan gå ind og skumme fløden af, skal der betales. Og så er der en gråzone, som vi er indstillet på at drøfte nøjere.

Kulturbestemmelserne har bevæget sig i den rigtige retning gennem nogle år, gennem en hel del år faktisk. Vi synes, at den linje skal fortsætte. Når den kan fortsætte, så er der et par områder, der står i front. Det er ikke mindst filmen. Her har vi en række talenter, både når det drejer sig om instruktørsiden, og når det drejer sig om skuespilsiden, og de kan noget, som vi ville kunne udnytte langt, langt bedre, hvis de fik nogle flere økonomiske ressourcer, og hvis vi fik nogle flere indgange til filmområdet. Det vil jeg nævne. Mediepolitikken over for de unge er et andet af de områder, der er grund til at vi kaster os over.

Jeg vil meget hellere være med til, at vi retter blikket mod de områder, som er nye, som er uprøvede, frem for at vi retter kommaer i den eksisterende lovgivning.

Formanden:

Så er der bedt om korte bemærkninger af hr. Jan Køpke Christensen og fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu skal vi jo tage det stille og roligt her fra Folketingets talerstol, men jeg må nok sige, at hr. Søren Hansens indlæg her på nogle punkter i hvert fald kan ophidse Fremskridtspartiet.

Jeg synes, det er under al kritik at sige, at sådan noget, som vi så på Rådhuspladsen, de rådne svin i Esbjerg og laserlyset er hovedeksempler på kunst. Jeg vil godt sige, at for Fremskridtspartiet er det ikke eksempler på god kunst. Den kunstneriske frihed bliver ødelagt af den kunststøtte, der gives til en hel masse kunstnere i dette land, en livsværk støtte, og det

må der gøres op med efter Fremskridtspartiets mening.

Jeg synes faktisk, at det er groft, og jeg vil godt sige til hr. Søren Hansen, der jo selv reklamerer med, at han er sølvsmed, at når det er en rigtig sølvsmed som hr. Søren Hansen, så får man kun sin vare solgt, hvis det er en god vare, man har lavet. Men her i dette land kan man altså – selv om det er dårlig kunst som de rådne svin i Esbjerg – få kunststøtte til sådan noget, og det synes jeg er under al kritik. Det er en svinestreg over for borgerne, synes jeg, og det synes jeg man burde debattere mere her i dag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det havde jeg nu ikke tænkt mig, men derimod vil jeg godt rose den socialdemokratiske ordfører for i forbindelse med omtalen af Det Kgl. Teater at gøre opmærksom på Københavns placering i Ørestadsområdet, hvor byen faktisk har et større opland end Hamburg og Berlin. Tænk, hvis man nu fik den vinkel ind i diskussionen om Det Kgl. Teater, så det ikke blev et spørgsmål om, hvis tur det var, eller om det var synd for den ene eller for den anden, men et spørgsmål om, hvad det er, København og Danmark har brug for.

Det er jo det, jeg synes er vældig godt nu, og jeg er meget tilfreds med, at hr. Søren Hansen også siger, at det er en vinkel, vi skal have ind i denne her diskussion: at det skal være hovedstadens virkelige markering, og så skal det have international betydning. Og det kan vi jo, hvis det er det, der satses på, og det, som Socialdemokratiet ønsker sig – det tror jeg sådan set også det er – og hvis vi får lov til at diskutere det forfra og gøre det i denne sal i stedet for ved kaffemøder.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Til hr. Køpke Christensen: For en del år siden var der en kunstner – ja, de er jo gale, mange af dem – som minsandten slagtede en hest og så syltede den. Det er den samme kunstner, som nu har lavet noget af det smukkeste, der er præsteret her i huset i mange år, nemlig gulvet ude i Provianthuset.

Det er for resten også den samme kunstner, som Dansk Industri bad om at løse opgaven, da de skulle give dronningen, majestæten, deres gave til hendes 50 års fødselsdag.